

דרישת שלום מיוחדת

הרב משה קופיץ

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

להריע" - כלומר, אמצעי לאיים בו במידת הצורך, וכלי שבאמצעותו ניתן להודיע ולפרסם.

"מה הם המקבילים של הדברים הללו באדם?", שאל הרבי. אם השופטים והשוטרים הם שערי הכניסה לגוף, מה מסמלים המקל והשופר?

על כך ענה הרבי בציטוט מדברי התלמוד, "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע". במילים אחרות, על האדם לעורר את יצרו הטוב כדי להימנע מחטא.

לאחר מכן הרבי העניק לנו ברכה ובתוך כך אמר כי המצוות של ידיעת ה' ויראת ה' מוטלות על הבעל ועל האישה במידה שווה, ולכן הקשר בינינו צריך שיהיה לא רק במישור הגשמי אלא גם בזה הרוחני - שצריכה להיות בינינו קירבה גם בהיבט הרוחני. הרבי הורה לנו ללמוד בספרי חסידות או בספרים אחרים המעוררים ליראת שמים.

אינני יכול לומר בכנות שמילאתי את ההוראה הזו מידי יום ביומו, אבל בזכות עצתו של הרבי בהחלט יצרנו ושימרנו מערכת יחסים שהייתה לא רק חומריות אלא גם רוחנית. וברוך ה', זה עתה חגגנו יובל שנים לנישואינו.

המפגש השני שלי עם הרבי התרחש בשבת שלפני נסיעתי מארה"ב לחתונתי. החתונה נקבעה לחודש אדר תשכ"ג (1963) במנצ'סטר, ואת השבת שלפני נסיעתי עשיתי בבית אחי בקראון הייטס.

אחי נהג להתפלל בבית המדרש של בוסטון ברחוב פרזידנט, קרוב מאד לביתו של הרבי. תפילת שחרית באותו בית הכנסת התחילה בשעה תשע וחצי, אבל לא הייתי דייקן במיוחד, וברבע לעשר התקרבותי לבית הכנסת. בדיוק באותה שעה הרבי יצא מביתו ובאותו בוקר הוא היה לבד.

היה זה חורף קר במיוחד והשביל המוביל אל הבית היה מכוסה קרח וכך גם ארבע או חמש המדרגות שבסוף השביל היו מכוסות בשכבת קרח. כאשר הרבי הגיע לסוף השביל שבקדמת ביתו, עמדתי בדיוק שם. לרגע איבד הרבי את שיווי המשקל והחליק, אבל אני מיהרתי להושיט את היד והרבי אחז בי כדי להתייצב. נשארתי לעמוד לצד הרבי בזמן שירד במדרגות, ואחר כך ליוויתי אותו לפינת הרחוב. לפני שנפרדנו

«

שמי היהודי הוא שלום משה בן אברהם, ושמי באנגלית הוא S. Murray Kupetz. ההסבר מאחורי האות S הוא שהוריי רצו לבחור לי שם לוועזי שיהיה מקביל ל"שלום", אבל לא מצאו משהו מתאים ולכן כתבו בתעודת הלידה שלי רק S. Murray Kupetz. כל פעם שאנשים שואלים על כך, אני עונה להם כי להארי ס' טרומן היתה אותה בעיה - ל-S' בשמו לא הייתה שום משמעות - ובכל זאת הוא הצליח להפוך לנשיא ארצות הברית.

זמן קצר לאחר חג הסוכות תשכ"ג (1962), באתי בקשרי השידוכין עם בתו של הרב יהודה זאב סגל, ראש ישיבת "ישיבת מנצ'סטר" והוא לקח אותנו לקבל ברכה מהרבי.

זו הייתה פגישה מאד מיוחדת. הרבי ציטט את הפסוק הראשון בפרשת שופטים - "שופטים ושופרים תתן לך בכל שעריך...", ואמר לנו את הפירוש של המגיד ממזריטש שהמילה "שעריך" מתייחסת גם לכל ה'שערים' שבגוף האדם - העיניים, האזניים, החושים - שכולם מביאים לאדם מידע מבחוץ. וכל אלה זקוקים לשמירה, אמר הרבי.

אחר כך המשיך ואמר שחז"ל אמרו כי על מנת שביית-הדין יוכל לתפקד ביעילות, צריך שיהיו לו "מקל לרדות ושופר

אמרתי לרבי שאני מתחנן השבוע וביקשתי את ברכתו. הרבי בירך אותי, חייך ואיחל לי שבת שלום.

הלכתי לדרכי ושכחתי את המאורע לגמרי.

כעבור שנה - זה היה בתענית אסתר - קראו לי לעלות לתורה בבית הכנסת במנצ'סטר. כמובן נקראתי בשמי היהודי, שלום משה בן אברהם. כשחזרתי למקומי, פנה אלי חסיד חב"די זקן, ר' יצחק דובוב, שלימד בישיבת מנצ'סטר וקרא כמעט בצעקה, "זה אתה!"

"רק רגע, מה עשיתי?", שאלתי.

והרב דובוב הסביר: לפני כשישה חודשים, לקראת ראש השנה הרבי שלח מברק עם דרישת שלום לחסידי חב"ד במנצ'סטר ובסוף המברק

היה כתוב, "דרישת שלום מיוחדת לאברך הצעיר שלום משה", אבל לא היה להם מושג במי מדובר. הם עברו על הרשימה של כל חסידי חב"ד במנצ'סטר ולא מצאו אף אחד בשם זה. ברגע שקראו לי בשמי לעלות לתורה, הרב דובוב חיבר בין הדברים והבין שהרבי התכוון אלי.

הודיתי לו מאד, ולמרות שהמסר הגיע באיחור של שישה חודשים, הייתי מאושר לקבל ד"ש מהרבי.

עכשיו, כצפוי, הרב דובוב ביקש לדעת למה הרבי שלח לי דרישת שלום מיוחדת. סיפרתי לו על הכמעט-מעידה על הקרח, אבל אז "חטפתי על הראש". הרב דובוב גער בי: "אתה יושב על כזה סיפור במשך שנה שלמה ולא מספר לנו? איך אתה מונע מאיתנו סיפור שכזה?"

למעשה, לא סיפרתי על כך כי לא ייחסתי לדבר חשיבות. אבל הרבי זכר - שישה חודשים לאחר האירוע, הרבי זכר את שמי וגם טרח ליידע אותי שהוא זוכר. זה היה מדהים מבחינתי.

המפגש השלישי עם הרבי התקיים באמצע אותו הקיץ, במהלך חודש אב של שנת תשכ"ד (1964). הגעתי לארה"ב לחתונת גיסי וגם הפעם חותני לקח אותנו לפגישה עם הרבי.

בפגישה הזו הרבי שאל אותי מה אני לומד. עניתי שאני לומד הלכות מקוואות ועל כך הרבי הגיב במילים הבאות: "מקווה יכול להיפסל ולצאת מכלל שימוש בקלות, אבל מעיין - שגם הוא מטהר - לא נפסל כל כך בקלות".

והרבי המשיך, "יפוצו מעיינותיך חוצה". אם תלמד תורה לאחרים ותפיץ את דבר ה' לרבים, זה יעניק לך הגנה אישית מפני השפעות העולם שמסביב".

מאז השתדלתי לקיים את ההוראה הזו. עד היום אני ממשיך לנהל את "רשת שיעורי תורה" במנצ'סטר, באמצעותה אני מלמד תורה למבוגרים בקהילות שונות ובמקומות שונים, בכל מקום שמאפשרים לי ובכל הזדמנות שיש לי.

הרב משה קופיץ הוא מרצה, משפיע רוחני ומנהל פעילות הפצת יהדות בממלכה המאוחדת ומחוצה לה. קרוב ל-30 שנה הוא מסר שיעורים בישיבת מנצ'סטר. הוא התראיין בירושלים, ישראל, בקיץ תשע"ג (2013).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי
הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ד (1974) - אחרי ששהה באוהלה של הרבי הריי"צ חמש שעות וארבעים וחמש דקות, הרבי חזר ל-770 והודיע על התוועדות פתאומית. בעקבות המורל הנמוך של העם היהודי לאחר מלחמת יום הכיפורים, הרבי הסביר שמטרת ההתוועדות היא לחזק את מבצעי המצוות. הרבי סיים את ההתוועדות הבלתי נשכחת בבקשה לשיר "ניגון של שמחת תורה"¹. כ"ח תמוז

< תשל"ז (1976) - אל מול ביקורת חריפה, הרבי קיים התוועדות פתאומית כדי לחזק ולעודד את הפעילות לקירוב יהודים באמצעות "טנקי המצוות", שלימים הפכו מפורסמים.² כ"ט בתמוז

< תשמ" (1980) - בדרכו לתפילת מנחה, איש ערבי עצר את הרבי וביקש את ברכתו לבריאות בנו. הרבי שאל לשמו ולשם הבן, והבטיח להתפלל עליהם באוהלה של הרבי הריי"צ.³ כ"ה בתמוז

1. יומנו של הרב יצחק מאיר סוסובר.
2. שיחות קודש תשל"ז ח"ב, עמ' 519.
3. יומנו של הרב מיכאל אהרן זליגסון.

לע"נ
יהודה בן אהרון ימיני
י"ט תמוז תשמ"ח
נדבת בנו אמיתאי ופייגא שרה ימיני

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות.
לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedmedia.org

פרויקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedmedia.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015